

El Diacrític | | Actualitzat el 19/02/2021 a les 13:45

Condemno la violència

Article de Roser Iborra de condemna de diverses formes de violència, més enllà de la que ens volen fer veure els mitjans de comunicació hegemònics | «Condemno enèrgicament la violència sibil·lina dels qui ens volen fer creure, amb tots els recursos i des de tots els mitjans, que res no pot canviar»

Concentració de protesta contra l'empresonament de Pablo Hasel, dilluns a Vic | Sara Blázquez

No m'agrada gens, la violència.

Condemno la violència hipòcrita de tancar un noi que diu les veritats a la presó i no penalitzar la incitació a l'odi de la dreta extrema.

Condemno la violència descarada dels qui roben a cabassos els diners públics i dels qui trafiquen amb influències i nomenen a dit familiars i amics per a les feines més ben pagades.

Condemno la violència desvergonyida de les empreses, que contracten i acomiaden persones quan i com els ve de gust, com si fossin només peces de la seva maquinària de fer diners.

Condemno la violència profunda dels qui han fet o han permès o han ignorat les lleis laborals injustes que aboquen a les hores de feina inacabables o a un atur desemparat la gent treballadora.

Condemno la violència cínica dels qui demanen experiència als joves i joventut als qui tenen experiència.

Condemno la violència traïdora dels grans sindicats, que en realitat afavoreixen les injustícies de les empreses.

Condemno la violència masclista contra les dones: la ignorada, l'acceptada socialment, la rebutjada al carrer però exercida a casa; la que discrimina, la que assetja, la que maltracta, la que mata. Dia sí i dia també.

Condemno la violència immoral dels qui exporten les guerres i els residus perillosos als països empobrits, però n'espolien la riquesa.

Condemno la violència monstruosa dels qui volen persones immigrants esclaves però no les deixen ni arribar i les condemnen a la mort al mar. O que, si han arribat, els neguen repetidament els papers que els empararien legalment i els condemnen a tota una vida de precarietat i d'angoixa. Com si els papers fossin el més important. Volien immigrants: però han arribat persones.

Condemno la violència inaudita dels qui prenen les cases als qui no poden pagar hipoteques abusives o lloguers desmesurats i que els deixen amb les cadires i les bosses al carrer, a la intempèrie, empesos i maltractats per una policia nostrada. I encara amb suposats deutes!

Condemno sense matisos la violència esgarrifosa dels policies que disparen als ulls de les noietes que es manifesten al carrer contra els abusos d'una legalitat il·legítima.

Condemno enèrgicament la violència sibil·lina dels qui ens volen fer creure, amb tots els recursos i des de tots els mitjans, que res no pot canviar.

Sí, condemno aquestes violències.